वेता-त्री, वाययिता-वापयिता-त्री, विवीषिता-त्री, वेवीयिता-त्री ; [1]वियन्-ती, वाययन्-पुरोवातो गाः, प्रवापयन्, वापयन्-न्ती, विवीषन्-न्ती ;— वेष्यन्-न्ती-ती, वाययिष्यन्-वापयिष्यन्-न्ती-ती, विवीषिष्यन्-न्ती-ती ;— इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि क्रैयादिक**लिनाति**वत् (1492) ज्ञेयानि, प्रातिस्विकरूपाणि विना। निष्ठायाम् वीतम्-तः, [2]वयः, क्तिनि-वीतिः, **वेणिः**[3], वेणुः[4], वीणा[5], [6]वेतनम्, [7]वेत्रम्, [8]वेतसः, वयः, इत्यादिकानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति।

(1617-A) "**वीथृ याचने**" (भ्वादौ) इति **काशकृत्स्नेन** पठ्यते।

वीथः, वेथकः[9] वेथमानः इति त्रयं **भिक्षुके** इति च तत्र उक्तम्। वीथी, वीथिका—द्वौ मार्गे।

---

1. 'अदिप्रभृतिभ्यः शपः' (2-4-72) इति शपो लुकि प्रकृतेः इयङादेशे च रूपमेवम्।
2. 'एरच्' (3-3-56) इति भावे अकर्तरि च कारके संज्ञायामच्प्रत्यये रूपम्। घञोऽपवादः।
3. '**वी**ज्याज्वरिभ्यो निः' (द. उ. 1-18) इति निप्रत्ययः। बाहुलकात् णत्वम्। **वेणिः**=केशबन्धः।
4. औणादिके (द. उ. 1-148) णुप्रत्यये रूपमेवम्। **वेणुः**=वंशः। अत्रापि बाहुलकादेव णत्वम्।
5. औणादिके (द. उ. 5-47) नप्रत्ययो णत्वं गुणाभावश्च निपातनात्। तेन रूपमेवम्। वेति जायते स्वरोऽस्यामिति **वीणा**=वल्लकी। '**वीणा** तु वल्लकी। विपञ्ची' **इत्यमरः**।
6. '**वी**पतिभ्यां तनन्' (द. उ. 6-56) इति तननप्रत्ययः। **वेतनम्**=भृतकदानम्। भृतकर्मकधनमिति **केचित्**।
7. 'गुधृ**वी**—' (द. उ. 8-89) इति त्रप्रत्यये रूपमेवम्। **वेत्रम्**=वीरुद्विशेषः।
8. '**वियस्तुट् च**' (द. उ. 9-45) इति अचस्प्रत्यये तुडागमे च रूपमेवम्। **वेतसः**=काष्ठजातिः।
9. शानचि **वेथमानः** इति प्रयोगे दृष्टत्वात् अयं धातुः आत्मनेपदी इति ज्ञायते। अन्यत्र सर्वेषु ग्रन्थेषु अयं धातुः न दृश्यते। अत्र **बाहुलकात्** गुणो बोध्यः।